

soamen ussu-julgust õrratama nink rahho-meest allalehoitma; sest kas ei pea meije ka se ülli-kassina rða sagi man tennolikko Jummalast waasta ollema se armisa nink suggulikku suuve eest, kos kik tõu-willi, essierralikult keswa-, kõdra-willi, kartohwli nink kapsta rohkesti omma sigginu, mislábbi pudusse häädda saap wäh-hendetus. Ja, Jummala heldus nink halles-tus om ülli suur nink otsata; ent temma om ka õigusse tegija nink nuhtlep neid, ke temma sadusse ülle astva. Temma om meile meest nink mõistust andnu nink meid sega üllemballe säändnu, kui kik muid ellarivid lome siin ilman; om ma jõudo nink siggidust meije kätte andnu, et meije kik mõistusse nink tarkussega peame kõrda säädma nink ommas tullus pruuksma. Paljo, töötteste paljo, ja suremb hulk teist, kelle süddha se kassina rða sagi perrast murre nink kurbussega om koormatu, peawa essi henda suallutsis tunnistama nink kaibama, et nemma mitte holelikku, ussina nink kokkohoitja maja-piddaja ei olle olnu; et nemma holetussest nink laiskussest omma nurme ni kõraperrast ei olle harrinu, kui sündi, et nemma eas ei olle mõt-telnu, hennese hääda-ajas tagga-warra foggoda, enge üttejaggo ommas põllo sagist, magatsinist lainaten, ette jo ãrrapruukiva. Uske, armisa sobra, minno sõnnu, ûts mõistlik tallperremees, ni kui se, kedda minna teile minnewa ajastaja kalendrin tutwas teggi, ei sa ka wiljahukka-

minnemisse ajal mitte pudusst någgema; temma põllo kandva rohkembaast wilja, kui töiste põllo, nink kui ûts põld temmal hukka lääp, sigginep töine nink päle se ei olle temmal üttege wölgä. Temmal om tagga-warra, kost temma omma pudusst wöip parrandada. Wötké sis, minno armisa sobra, omma hääda timmatest rða wilja hukkaminnemissest kui mannitsust nink nomimist Jummalast waasta; olge holelikko nink mõistlikko nink pandke sedda oppust meelde, mes teile antas; — essierralikult anna minna teile sedda nõuwo, kartohwlide mahhateggemist su-remba holega ette wötta. Kuis rohket pâ-toit-tusse warrandust saap teile ûts wäikenne tük-maad andma, kohhe kartohwlid om mahha-tetu. Töötteste, ûts tallomes, kel sel ajasta-jal hä suur kartohwli nurm om, ei sa se kas-sina rða sagi man mitte paljo pudusst tundma. Lühhikesse aia eest käewe minna kool-meistret, Markus Wore, kaeman nink tugi jaamien suurt römo temma wäikesse majapidda-misse ülle. Minna tahha teile lühhidelt juttus-tada, kuis temma sedda om kõrda säändnu. Temmale om ülleültsest kümne wakka-ossa ma kätte mõdetu, üttesä wakka-ossa põllo-maas nink ütte wakka-ossa murrus nink aija-maas. Ûts kolmas ossa wakka maad, mes temma murrus om wötnu, om ûts neljakandilinne plats. Kesset sedda om temma ello-tarre nink koli-